

Birgith Mogensen (CD):

CD har sympati for nogle af tankerne om at ændre på strukturen og arbejdsgangen i § 71-udvalget. Efter vores mening har udvalget ikke fungeret optimalt som tilsyn, og vi mener, at udvalgets funktion bør ses i sammenhæng med ændringen af sindssygeloven, og at tilsynet bør foregå lokalt i de enkelte amter. § 71-udvalget kunne så tage sig af klager vedrørende disse lokale tilsynsvirksomheder.

CD kan tilsige et positivt udvalgsarbejde.

Pia Kjærsgaard (FP):

Fremskridtspartiet mener naturligvis, at samfundet har en pligt til at beskytte de svage i samfundet, og det er vel det, dette forslag handler om, håber jeg i det mindste.

Vi er, må jeg imidlertid sige, lidt tøvende over for forslaget og vil være det indtil videre, men vi vil naturligvis, som de andre ordførere har været inde på, gå positivt ind i et udvalgsarbejde.

Ifølge SF skal der nedsættes et udvalg af såkaldte eksperter, og jeg kan sige, at vi har haft en diskussion i vores folketingsgruppe om, hvem der egentlig er »eksperter« på dette område.

Jeg er enig med fru Birgith Mogensen i, at vi nok skal afvente behandlingen af lovforslag nr. L 45, som er en revision af sindssygeloven. Der synes jeg også at dette spørgsmål skal behandles.

Men indtil videre tilsiger vi altså et positivt udvalgsarbejde.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan ikke medvirke til forslaget, men det betyder ikke, at vi ikke vil være med til at arbejde i udvalget og se på, om det udvalg, vi har nu, der er nedsat under Folketinget, fungerer tilfredsstillende. Jeg har selv siddet dér nogle år, og jeg ved, at der kan nok være ting, der måske skulle være anderledes i det, men jeg mener stadig væk, at det skal høre under Folketinget, og så må vi i udvalget se på, hvilke ting der eventuelt kan gøres mere effektivt.

Preben Møller Hansen (FK):

Det er ultrakort. Vi går positivt ind for lovforslaget.

Carsten Andersen (SF):

Jeg står i den lidt underlige situation, at jeg både skal beklage modtagelsen, men alligevel takke for de mange positive tilkendegivelser, der er kommet fra de forskellige partier. Når de administrativt frihedsberøvede – og heraf er hovedgruppen jo de psykiatriske patienter – og deres vilkår er til debat, plejer det desværre at være sådan, at det går hurtigt og alle er fyldt med velvilje, men når man skal ud til sagens realiteter, så ligger det noget tungere med velviljen. Jeg skal da erindre mig den velvilje, der er blevet udtalt her fra talerstolen, og følge det op, for selv om der i øjeblikket måske ikke er så forfærdelig megen debat omkring de administrativt frihedsberøvede, og hvad der foregår i lukkede afdelinger rundt omkring, så er der ret store problemområder på dette felt.

Det problem, som vi i øjeblikket ser som det mest alvorlige, synes jeg er medicingivningen. I slutningen af 1950'erne fandt man neuroleptika-medicin grupperne frem som vidundermedicinen inden for psykiatrien. Det viser sig faktisk nu i dag at være en medicin med så alvorlige bivirkninger, at man må antage, at den medfører hjerneskader for en del af patienterne, og at der også er indtil flere dødsfald på grund af denne medicingivning. Det er en medicin, der gives som tvangsmedicinering på de lukkede afdelinger.

Efter min opfattelse har man berøvet de administrativt frihedsberøvede den sidste forsvarsmulighed, nemlig at kunne flytte sig hen et andet sted og kunne fjerne sig fra deres angribere. Derfor ligger der et ekstra ansvar på dem, der har foretaget frihedsberøvelsen, for, at de handlinger og de behandlinger, som man udsætter de administrativt frihedsberøvede for, er langt mere rigtige, for disse mennesker har ikke muligheden for at sige: Nej tak, jeg vil hellere gå min vej herfra.

Der er også overbelægning på de psykiatriske afdelinger, og det er noget, som følger af regeringens og flertallets politik her i Folketinget, som mere eller mindre tvinger kommunerne og amtskommunerne ud i nedskæringer og i tilbageholdenhed på behandlingsområderne. Det går i særdeleshed ud over de psykiatriske afdelinger, fordi den patientgruppe, de mennesker, som er undergivet administrativ frihedsberøvelse, ikke er nogen pressionsgruppe og ikke er nogen stærk gruppe rent politisk. Det er et pro-